

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**Nr. 2752 van 18 oktober 2007
in de zaak X / IVde kamer**

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Iraakse nationaliteit, op 7 augustus 2007 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 juli 2007.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 september 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 oktober 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. MOSKOFIDIS en van attaché P. VAN COSTENOBLE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Het feitenrelaas van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“U, die verklaart de Irakese nationaliteit te bezitten, zou afkomstig zijn van Bagdad. U zou een sjiïet zijn, van Arabische origine en zou gehuwd zijn. Uw echtgenote en drie kinderen zouden nog in Irak zijn. U zou zich in 1982 of 1983 hebben aangesloten bij de Baath-partij. Na beëindiging van uw legerdienst in 1993 zou u actief zijn geworden voor uw wijklokaal van de Baath-partij. U zou de graad van “nasir mutaqaddim” (gevorderd aanhanger) hebben gehad. U zou hebben ingestaan voor het opsporen en arresteren van deserteurs en zou de mensen hebben moeten waarschuwen dat ze zich moesten aansluiten bij “al-jaysh as-shabi” (Volksleger) en jaysh al-quds (Leger van Jeruzalem). In 1993 zou u op het bureau van de “qiyada qutriya” (regionale leiding) van Karkh zijn beginnen te werken op de administratie. Intussen zou u ook binnen de afdeling van uw wijk actief zijn gebleven. Sinds 1994 zou u ook zelf trainingen hebben gegeven voor al-jaysh as-shabi. U zou ook hebben meegewerkt aan de voorbereidingen van trainingskampen van het jaysh as-shabi. In 2001 zou u udwamil (volwaardig lid) zijn geworden. U zou binnen de wijk dezelfde activiteiten zijn blijven verrichten. Daarbij zou u

de verantwoordelijke van een cel van ca. 30 ansar (aanhangers) zijn geworden. U zou verdachte activiteiten in de gaten hebben moeten houden en informatie hebben moeten doorspelen aan de mukhabarat (inlichtingendienst) over verdachte personen. U zou binnen uw wijk hebben deel uitgemaakt van de veiligheids- of inlichtingendiensten vergezellen die arrestaties wilden verrichten in uw wijk. U zou ook eenmalig de verantwoordelijke zijn geweest over een trainingskamp van jaysh al-quds. Binnen het jaysh al-quds had u de graad “muqaddam” (luitenant kolonel). In de laatste jaren hield u zich vooral bezig met het voorbereiden van de oorlog. Na de val van het Baath-regime zou u in de zaak van uw broer, die auto-onderdelen verhandelde, hebben gewerkt. In oktober 2004 zou uw dochter (S.) zijn ontvoerd. Uw echtgenote zou hierbij verwond zijn geraakt waardoor ze een miskraam zou hebben gekregen. Uw dochter zou zijn ontvoerd door een man die wraak wou nemen omdat u zijn vader had gerekruteerd voor al-jaysh as-shabi. Zijn vader zou in dienst zijn overleden. Na het betalen van losgeld zou uw dochter zijn vrijgelaten. In december 2005 zou uw broer (M.) in zijn winkel zijn beschoten. In maart 2006 zou er tegen de winkel van uw broer een bomaanslag zijn gepleegd toen u net buiten was. Hierop zou u hebben besloten Irak te verlaten. Op 4 april 2006 zou u uw land hebben verlaten. Op 10 april 2006 zou u in België zijn aangekomen en de daaropvolgende dag heeft u hier asiel aangevraagd. Na uw vertrek zou er bij uw familie een dreigbrief voor u zijn bezorgd, vanwege de groep van Zarqawi.”

1. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:
“Vooreerst moet worden opgemerkt dat er ernstige twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw functie en activiteiten bij de Baath-partij. Er moet immers worden vastgesteld dat u hierover in de loop van uw asielprocedure tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd die de oprechtheid van uw asielaanvraag ernstig ondermijnen. Zo verklaart u tegenover het Commissariaat-generaal verschillende taken en verantwoordelijkheden te hebben gehad binnen de partij. Als udw amil zou u verantwoordelijk zijn geweest over een dertigtal ansar (aanhangers), u zou huiszoeken hebben uitgevoerd, deserteurs hebben opgespoord en aangehouden, controleposten hebben bemand, verdachte personen of activiteiten in de gaten hebben houden, rapporten hebben uitgebracht over personen aan de inlichtingendiensten, veiligheids- en inlichtingendiensten hebben vergezeld bij arrestaties in uw wijk en u zou de verantwoordelijke geweest zijn over de ondervragingen van mensen die door de partij werden aangehouden. U zou mensen hebben gerekruteerd voor jaysh as-shabi en jaysh al-quds. Binnen jaysh as-shabi en jaysh al-quds zou u zelf militaire trainingen hebben gegeven en binnen jaysh as-shabi zou u bevelhebber van een groep (amr fasil) zijn geweest. Bij jaysh al-quds kreeg u de eregraad van muqaddam. In 2001 zou u de verantwoordelijke van een opleidingskamp van jaysh al-quds zijn geweest. Als bediende binnen de qiyada qutriya zou u reeds enkele jaren voor de val bezig zijn geweest met het voorbereiden van de invasie door de Amerikanen (CG 23/3/07, p.6-13). Tegenover de Dienst Vreemdelingenzaken schetste u echter een heel ander beeld van uw eigen activiteiten. U geeft uw job als administratief bediende voor de qiyada qutriya, maar daarnaast haalt u slechts één activiteit aan, namelijk het rekruteren van jongeren voor jaysh as-shabi en jaysh al-quds. U verklaart expliciet dat u behalve deze activiteiten niets meer deed (DVZ p.13). De beschrijving van uw taken en verantwoordelijkheden zijn doorheen de twee gehoren dermate verschillend dat er ernstige twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van uw beweerde profiel. Het is bijgevolg niet mogelijk een correcte inschatting te maken van uw daadwerkelijke betrokkenheid bij de Baath-partij. Het gaat hier bovendien om essentiële elementen van uw actuele vrees aangezien u als huidige vrees wraakacties inroept omwille van uw activiteiten voor de Baath-partij. Bijgevolg kan er worden verwacht dat u reeds tijdens uw gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken een zo volledig mogelijk beeld van uw activisme zou hebben geschetst. Op het Commissariaat-generaal verklaart u immers expliciet dat het feit dat het de veiligheids- of inlichtingendiensten was die werd gezien als de verantwoordelijke voor de arrestaties in de wijk. Het feit dat u dergelijke elementen niet bij uw eerste gehoor heeft aangehaald, doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Verder moet worden opgemerkt dat u ook tussen uw twee gehoren tegenover het Commissariaat-generaal uiteenlopende verklaringen heeft afgelegd over uw verantwoordelijkheden als udw amil. Zo verklaart u tijdens uw laatste gehoor dat u toen uw udw amil was de verantwoordelijkheid kreeg over een dertigtal ansar (aanhangers) (CG 23/3/07, p.6). Tijdens uw eerste gehoor op het

Commissariaat-generaal repte u echter met geen woord over uw verantwoordelijkheid over ansar (aanhangers). U verklaarde toen louter dat u als udw verantwoordelijk was van een cel van muayyidin (sympathisanten) (CG 28/6/06, p.15). Er mag worden verwacht dat u ook tijdens het eerste interview precies zou aangeven wat uw taken zijn, en dus ook dat u de verantwoordelijke was van een dertigtal ansar.

Daarnaast moet worden opgemerkt dat uw verklaringen tegenstrijdig zijn met een van de documenten die u heeft voorgelegd ter ondersteuning van uw asielaanvraag. Zo verklaart u dat u pas in 2001 udw amil bent geworden (CG 28/6/06, p.4). U legt echter een brief voor van de Minister van Landsverdediging van 1995 waarin u omwille van uw inzet wordt beloond met de graad van udw. U verklaart deze tegenstrijdige elementen door te stellen dat udw amil en udw twee aparte graden zijn. In 1995 zou u udw zijn geworden en in 2001 udw amil (CG 23/3/07, p.14). Uit onze informatie blijkt dat er geen aparte graden udw of udw amil bestonden binnen de Baath-partij. Het feit dat u een dergelijke uitleg probeert te verschaffen, doet ernstige twijfels rijzen over de oprechtheid van uw verklaringen en doet verder afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid. Hierbij moet worden opgemerkt dat het bevreemdend is dat u zo lang nasir mutaqaddim zou zijn gebleven vooraleer udw (amil) te worden. U zou circa 1986 nasir mutaqaddim zijn geworden (CG 23/3/07, p.4), maar slechts in 2001 naar de volgende graad zijn overgegaan, namelijk die van udw amil. Met uw profiel, het activisme en de inzet die u zou hebben ontplooid voor de partij, is het zeer bevreemdend dat u pas na vijftien jaar volwaardig lid zou zijn geworden van de partij.

Vervolgens moet worden opgemerkt dat u geen duidelijk antwoord weet te geven op de vraag of er naast gevangenisstraf ook andere vormen van straffen werden gegeven aan deserteurs. Het enige wat u zegt is dat na drie overtredingen voor desertie de doodstraf werd toegepast en dat de persoon werd veroordeeld volgens de wetten. Wanneer u wordt gevraagd wat de wetten waren met betrekking tot desertie, antwoordt u alleen dat er verzachtende omstandigheden bestonden. Op de vraag of er fysieke straffen werden uitgevoerd, stelt u dat als iemand zich niet goed gedraagt bij zijn arrestatie, er geweld wordt gebruikt. Uit onze informatie blijkt echter dat er midden de jaren negentig per decreet was vastgelegd dat deserteurs lichamelijk verminkt moesten worden. Deze straffen moesten dienen als ontradingsmiddel voor de rest van de bevolking. Het is zeer onwaarschijnlijk dat u niet van deze praktijk op de hoogte zou zijn, te meer u al sinds de jaren tachtig instond voor het opsporen en arresteren van deserteurs. Het feit dat u zo vaag blijft in uw verklaringen hieromtrent, doet vermoedens rijzen dat u bepaalde aspecten van uw activiteiten tracht te verdoezelen. Daarnaast moet worden vastgesteld dat u opmerkelijk vaag blijft wanneer u wordt gevraagd naar het lot van de mensen over wie u rapporteerde aan de veiligheids- of inlichtingendiensten of bij wiens arrestatie u assisteerde. Over de informatie die u doorgaf, zegt u niet te weten wat er met die personen gebeurde en dat dit een zaak was van de bevoegde instantie. Van de personen bij wiens arrestatie u aanwezig was, kan u alleen zeggen dat sommigen naar de gevangenis gingen. Wat er met de anderen gebeurde, zegt u niet te weten (CG 23/3/07, p.11-12). Deze vage verklaringen zijn des te meer bevreemdend daar u zelf verklaart dat de partij op de hoogte werd gehouden van veroordelingen of executies. De partij hield deze informatie bij in de dossiers van de families (CG 23/3/07, p.12). Ook hier doen uw vage verklaringen twijfels rijzen over uw bereidheid om duidelijke en volledige informatie te verschaffen over uw activisme binnen de partij.

Bijgevolg dient op basis van bovenstaande vaststellingen te worden gesteld dat u het statuut van vluchteling niet kan worden toegekend. U verklaart dat uw vluchtmotieven hun oorsprong vinden in uw activiteiten voor het voormalige Irakese regime. Er zijn echter zeer ernstige aanwijzingen dat u niet de volledige waarheid spreekt betreffende uw profiel en daden, waardoor u het de asielinstanties onmogelijk maakt tot een correcte inschatting te komen van uw vrees voor vervolging. Nochtans kan, conform het UNHCR-handboek, van een asielzoeker worden verwacht dat hij alle pertinente informatie overmaakt teneinde de behandelende instanties in de mogelijkheid te stellen de ware toedracht van het asielrelaas te onderzoeken.

Uit een analyse van de situatie in Irak blijkt dat er op dit ogenblik in Centraal-Irak een reëel risico van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet bestaat. Deze vaststelling volstaat niet om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen. Zoals boven vastgesteld dienen immers ernstige vragen te worden gesteld bij uw voorgehouden profiel. Deze ongeloofwaardigheid is van die aard dat het onmogelijk is om een correct beeld te

vormen van uw activiteiten in het verleden, van uw positie of situatie in Irak, van het eventueel van toepassing zijn van de uitsluitingsclausule, van de mogelijkheid voor u tot het bekomen van bescherming in uw land van herkomst of om te besluiten dat u als burger kan worden beschouwd. Voor de beoordeling van het reële karakter van het risico en van de boven vermelde elementen mag men verwachten dat u volledig meewerkt en alle elementen op een zo correct mogelijke wijze zou aanbrengen.

Tot slot moet worden opgemerkt dat de documenten die u heeft voorgelegd ter ondersteuning van uw asielaanvraag, niet van die aard zijn dat ze bovenstaande appreciatie van uw dossier wijzigen. Het zijn uw rijbewijs, identiteitskaart, foto's van de winkel van uw broer na de explosie, een lidkaart van Baath, attest van Baath, een brief waarin u de graad van udw wordt toegekend, ondertekend door de Minister van Defensie. Met betrekking tot de documenten van de Baath-partij moet worden opgemerkt dat ze de onduidelijkheden omtrent uw precieze functie en activiteiten niet kunnen wijzigen. Daarnaast legde u nog kopies voor van uw nationaliteitsbewijs en een medisch attest van uw echtgenote na de ontvoering van uw dochter. U legt eveneens een dreigbrief voor die uw familie zou hebben ontvangen na uw vertrek uit Irak. U weet niet of het de originele brief of een kopie is. Met betrekking tot deze brief moet worden opgemerkt dat de authenticiteit van dit document niet kan worden gecontroleerd."

- 2.2 Verzoeker stelt dat de bestreden beslissing een schending uitmaakt van (i) de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (ii) artikel 62 van de Vreemdelingenwet (iii) de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel. Er werd bovendien een manifeste appreciatiefout gemaakt volgens verzoeker.

De verklaringen van verzoeker bevatten volgens hem voldoende aanwijzingen voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève; hij loopt wel degelijk gevaar in Irak en vreest slachtoffer te zullen worden van wraakacties omwille van zijn activiteiten voor de Baath-partij. Verzoeker betoogt dat hij, gezien het huidige onveilige klimaat in Irak, niet zal kunnen rekenen op afdoende bescherming vanwege de autoriteiten omdat zij weinig of geen vat hebben op mensen of groeperingen die de vaste wil hebben om een aanslag te plegen of wraakmaatregelen te nemen.

Met betrekking tot de vermeende tegenstrijdigheden in zijn verklaringen, wenst verzoeker te onderstrepen dat hij n.a.v. zijn gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken (verder: DVZ) in april 2006 een bondig relaas van zijn asielmotieven heeft gegeven en niet in detail was gegaan, hetgeen men hem gevraagd had, zodat hij enkel de belangrijkste feiten had weergegeven. Tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen (verder: CGVS) werd van hem verlangd dat hij zijn asielmotieven zou verduidelijken, deze keer met meer details. De verschillen tussen deze twee interviews kunnen onmogelijk de kern van zijn asielaanvraag aantasten gezien hij telkens gewoon meer toelichting heeft gegeven en dus niet een totaal ander beeld geschetst heeft. Het CGVS heeft volgens verzoeker een duidelijke beoordelingsfout gemaakt.

Verzoeker argumenteert dat hij voldoende, concrete en verifieerbare informatie heeft gegeven waaruit duidelijk blijkt dat hij riskeert ernstige moeilijkheden te zullen hebben bij een eventuele terugkeer naar Irak.

Verzoeker stelt dat de bewijslast die in principe op de kandidaat-vluchteling rust, genuanceerd moet worden en dat hem het voordeel van de twijfel toekomt, waarbij hij verwijst naar uittreksels uit het "*Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*" van het UNHCR. Volgens verzoeker heeft het CGVS een verkeerde interpretatie gegeven aan zijn verklaringen. Verzoeker is tevens van oordeel dat het redelijkheidsbeginsel geschonden werd en dat de in het dossier voorhanden zijnde feitelijke gegevens onverenigbaar zijn met de door het CGVS genomen beslissing.

- 2.3 De in de wet van 29 juli 1991 voorgeschreven uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat de rechtzoekende kan oordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (R.v.St., X, nr. 43.027, 19 mei 1993) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (R.v.St., X, nr. 136.692, 26 oktober 2004). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. De Raad stelt vast dat de motivering in de bestreden beslissing omtrent de graad van 'udw' en 'udw amil' geen steun vindt in voor iedereen toegankelijke publieke informatie waaruit blijkt dat 'udw' en 'udw amil' twee onderscheiden graden zijn, waarbij 'udw' staat voor 'lid' ("member") en 'udw amil' voor 'actief lid' ("active member") (UNHCR, *UNHCR's Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Iraqi Asylum-seekers*, August 2007, UNHCR Refworld, <http://www.unhcr.org/cgi-bin/texis/vtx/refworld/rwmain?docid=46deb05557>; *Coalition Provisional Authority Order No. 1, De-Ba'athification of Iraqi Society*, No. 1. 16 May 2003, UNHCR Refworld <http://www.unhcr.org/cgi-bin/texis/vtx/refworld/rwmain?docid=468d097d2> ; International Crisis Group (ICG), *Baghdad: A Race against the Clock*, 11 June 2003, UNHCR Refworld, <http://www.unhcr.org/cgi-bin/texis/vtx/refworld/rwmain?docid=3f13c85d4>). Beide graden behoorden tot het 'junior' kader van de Baath maar impliceerden wel belangrijke posities binnen de toenmalige Iraakse maatschappij aangezien ze potentieel in aanmerking werden genomen bij de 'de-Baathificatie' van Irak na de val van het regime van Saddam Hoessein. Verzoekers verklaring dat het twee onderscheiden graden zijn die hij respectievelijk verkreeg in 1995 en 2001 is derhalve plausibel.

Verzoekers argumentatie dat hij bij DVZ summier was over zijn activiteiten voor de Baath maar hieromtrent tijdens twee navolgende gehoren op het CGVS telkens meer toelichtingen en verduidelijkingen gaf, vindt steun in het administratief dossier. Het gehoor bij DVZ, waar verzoeker weliswaar slechts zeer summier zijn functie voor de Baath omschreef, handelt nagenoeg volledig over de evenementen die hem overkwamen na de val van het regime waarbij aangestipt wordt dat uit het gehoorverslag niet af te leiden is dat er dieper werd ingegaan op zijn functie en rang binnen de Baath (administratief dossier, stuk 18, p. 13-15). In tegenstelling tot voormeld gehoor behandelen de twee navolgende gehoren bij het CGVS steeds grondiger diens functie en wordt er bovendien nagenoeg niet meer ingegaan op de bij DVZ aangehaalde beweerde ontvoering van zijn dochter waarbij tevens opgemerkt

wordt dat verzoekers tweede gehoor op het CGVS uitsluitend diens functie en verantwoordelijkheden bij de Baath tot voorwerp had.

De in de bestreden motivering vermelde tegenstrijdige verklaring van verzoeker dat hij als 'udw amil' verantwoordelijk was voor een dertigtal 'ansar' ("aanhangers") dan wel een cel van 'muayyidin' ("sympathisanten") is bijgevolg niet doorslaggevend daar (i) uit de hiërarchie van de Baath blijkt dat hij als 'udw' (dan wel 'udw amil') boven zowel de 'muyyadin' als de 'ansar' (of 'nasir') stond (administratief dossier, stuk 22, antwoorddocument Cedoca van 18 juli 2007) (ii) gelet op de hiërarchische graden binnen de Baath, het niet uit te sluiten is dat de door verzoeker aangehaalde 'cel' zowel bestaat uit "sympathisanten" als "aanhangers" (administratief dossier, stuk 11, p. 15). Dit klemmt des te meer daar uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker, die zeer grondig werd ondervraagd over zijn functies en verantwoordelijkheden binnen de Baath, verklaringen aflegt betreffende zijn functie als 'muqaddam' (luitenant-kolonel) bij de 'jaysh al-quds' (Leger van Jeruzalem) die niet worden betwist, de voormelde vaststelling mede in acht genomen dat hij tijdens de loop van de gehoren steeds specifiekere wordt.

Verzoeker toont bijgevolg aan dat hij als 'udw amil' een belangrijke positie bekleedde binnen de strakke hiërarchie van de Baath en samenwerkte met de veiligheids- en inlichtingendiensten. Volgens publieke informatie loopt verzoeker ten gevolge van zijn voormalige positie en activiteiten het risico om vervolgd te worden (UNHCR, *UNHCR's Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Iraqi Asylum-seekers*, p. 97-102; p. 180-184, August 2007, UNHCR Refworld, <http://www.unhcr.org/cgi-bin/texis/vtx/refworld/rwmain?docid=46deb05557>). Het voorafgaande in acht genomen, kan worden aangenomen dat verzoeker de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit niet kan of niet wil invoeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging omwille van zijn politieke overtuiging, zoals bepaald in artikel 1, A (2), van de Conventie van Genève van 28 juli 1951.

- 2.4 Het beroepsverzoekschrift stelt: *"Als udw amil was hij verantwoordelijk over een dertigtal ansar (aanhangers); voerde hij huiszoekingen uit; spoorde hij deserteurs op en beval hun aanhouding; bemande hij controleposten; hield verdachte personen en activiteiten in de gaten; bracht rapporten uit over personen aan de inlichtingendiensten; vergezelde veiligheids- en inlichtingendiensten bij arrestaties in zijn wijk en was hij de verantwoordelijke geweest over de ondervragingen van mensen die door de partij werden aangehouden."*

Verzoeker werd overeenkomstig artikel 14 PR RvV ondervraagd over zijn activiteiten, waarbij hij bevestigt dat hij de daden verrichtte zoals voormeld, met dien verstande dat hij "soms" de verantwoordelijke was voor ondervragingen van door de partij aangehouden personen en hij dit in opdracht deed. Verzoeker bevestigt tevens dat tewerkgesteld was in een dienst die ressorteerde onder de leiding van X (administratief dossier, stuk 11, p. 14) en dat deze persoon, met als volledige naam X, ook gekend is onder de naam "X". Verzoeker verklaart ter zitting dat X *"zijn land heeft verdedigd, niet zoals de huidige terroristen"*, hoewel uit publieke informatie blijkt dat X terecht en ter dood veroordeeld werd wegens genocide, misdaden tegen de menselijkheid en oorlogsmisdaden (http://en.wikipedia.org/wiki/Ali_Hassan_al-Majid#Trial). Verzoeker verklaart ter zitting tevens dat hij steeg in rang bij de Baath omdat hij de plichten uitvoerde die van een Baath-lid werden verwacht.

Ingevolge voormelde daden is te dezen aangewezen te onderzoeken of verzoeker, gezien zijn positie en activiteiten voor de Baath en actieve medewerking met de veiligheids- en inlichtingendiensten, niet valt onder artikel 55/2 van de voormelde wet van 15 december 1980, *juncto* artikel 1, F (1), van de Conventie van Genève van 28 juli 1951. Luidens deze artikelen wordt een vreemdeling uitgesloten van de

vluchtelingenstatus wanneer hij wetens en willens heeft aangezet tot of anderszins deelgenomen aan een misdrijf tegen de menselijkheid, zoals omschreven in de internationale overeenkomsten welke zijn opgesteld om bepalingen met betrekking tot dit misdrijf in het leven te roepen.

In casu kan hiertoe worden verwezen naar artikel 7 van het Statuut van Rome van 17 juli 1998 inzake het Internationaal Strafhof, dat omschrijft wat onder misdrijven tegen de menselijkheid dient te worden verstaan. Dit artikel bepaalt dat onder misdaad tegen de menselijkheid een van de volgende handelingen verstaan wordt, indien gepleegd als onderdeel van een wijdverbreide of stelselmatige aanval gericht tegen een burgerbevolking, met kennis van de aanval: "... (a) moord; (b) uitroeiing; (...) (d) deportatie of gedwongen overbrenging van bevolking; (e) gevangenneming of elke andere ernstige beroving van de lichamelijke vrijheid in strijd met de fundamentele regels van internationaal recht; (f) marteling; (g) verkrachting, seksuele slavernij, gedwongen prostitutie, gedwongen zwangerschap, gedwongen sterilisatie, of elke andere vorm van seksueel geweld van vergelijkbare ernst; (h) vervolging van een identificeerbare groep of collectiviteit op politieke, raciale gronden of gronden betreffende nationaliteit, op etnische, culturele of godsdienstige gronden of op grond van het geslacht, zoals nader omschreven is in het derde punt, of op andere gronden die algemeen ontoelaatbaar worden geacht krachtens het internationaal recht, in verband met in dit punt bedoelde handelingen of een misdaad waarover het Hof rechtsmacht heeft; (i) gedwongen verdwijningen; (j) apartheid; (k) andere onmenselijke handelingen van vergelijkbare aard waardoor opzettelijk ernstig lijden of ernstig lichamelijk letsel of schade aan de geestelijke of lichamelijke gezondheid wordt veroorzaakt."

Verzoeker werd ter zitting gewezen op de mogelijke toepassing van artikel 1(F) van de Conventie van Genève van 1951 *juncto* artikel 55/2 van de voormelde wet van 15 december 1980. De uitsluitingsclausule betreft niet enkel directe daders van dergelijke misdrijven maar ook medeplichtigen, voor zover deze hebben gehandeld met kennis van de praktijken en geen enkele omstandigheid hen van hun individuele verantwoordelijkheid vrijstelt. Medeplichtigheid (zie ook artikel 25§3 Statuut van Rome van 17 juli 1998) houdt in dat een artikel 1F-misdrijf werd gepleegd – eventueel door iemand anders –, dat de persoon in kwestie hierbij een materiële bijdrage heeft geleverd met een onmiddellijk effect op het misdrijf en dat hij de bedoeling had dat het misdrijf werd gepleegd. Opdat er van deelneming aan zulk misdrijf sprake kan zijn, moet de vreemdeling individuele verantwoordelijkheid treffen, wat inhoudt dat hij een substantiële bijdrage heeft geleverd aan het misdrijf, wetende dat zijn handelen het misdrijf vergemakkelijkte (UNHCR, *Guidelines on international Protection: Application of the Exclusion Clauses: Article 1F of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees*, 2003, p.6).

Verzoeker verweert zich tegen de toepassing van de uitsluitingsclausule door ter zitting te stellen dat (i) uit de gezegden ter zitting niet kan worden afgeleid dat hij goedkeurde wat hem werd bevolen of dat hij inbreuken heeft gepleegd (ii) hij geen bezwaar heeft tegen bijkomend onderzoek (iii) hij geen universitaire studies heeft gedaan en is opgeklommen in een strak hiërarchisch georganiseerde partij door het plichtsbewust uitvoeren van opdrachten (iv) er geen enkel bewijs is aangebracht dat hij misdaden tegen de menselijkheid heeft gepleegd binnen zijn functie.

Uit verzoekers omschrijving van zijn daden dient noodzakelijkerwijze te worden afgeleid dat hij een loyale en actieve medewerker was van de Baath en, als *udw amil*, behoorde tot het hogere middenkader. Dit wordt tevens aangetoond door zijn actieve inzet en betrokkenheid voor het "Leger van Jeruzalem" (*jaysh al-quds*) waar hij de graad van "muqaddam" (luitenant-kolonel) bekleedde. Verzoeker bleef, zelfs tot na de val van het regime in 2003, een trouwe en loyale aanhanger aangezien hij belangrijke

dossiers toevertrouwd kreeg die hij meenam naar huis en vernietigde om te verhinderen dat deze in de handen van de Amerikanen vielen (administratief dossier, stuk 3, p. 9).

Verzoekers positie als *udw amil*, ("active member" of "volwaardig lid") houdt volgens publieke informatie in dat hij behoorde tot een zeer select gezelschap binnen de Baath waarvoor hij zijn loyaliteit aan het bewind nadrukkelijk diende te hebben bewezen, bijvoorbeeld in de vorm van het verschaffen van gevoelige informatie aan veiligheids- en inlichtingendiensten, het verlenen van hulp bij arrestaties, het bemannen van controleposten, het ondervragen van gedetineerden of het leveren van hulp bij zuiveringen in gevangenissen. Dezelfde publieke informatie stelt dat vanaf de positie van "kandidaat-lid", en *a fortiori* "volwaardig lid" (*udw amil*), betrokkenheid bij schending van mensenrechten geenszins kan worden uitgesloten (Ministerie Buitenlandse Zaken, Nederland, *Algemeen Ambtsbericht Centraal-Irak*, november 2002, p.16-17, <http://www.minbuza.nl/>).

Uit de informatie in het administratief dossier aangaande de behandeling van deserteurs en uit diverse publieke mensenrechtenverslagen en internationale rapporten blijkt dat het Iraakse regime onder Saddam Hoessein zich met behulp van de Baath en de veiligheidsdiensten schuldig maakte aan een stelselmatige aanval tegen de burgerbevolking (UNHCR, *UNHCR's Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Iraqi Asylum-seekers*, August 2007, UNHCR Refworld, <http://www.unhcr.org/cgi-bin/texis/vtx/refworld/rwmain?docid=46deb05557>; U.S. Department of State, *Country Report on Human Rights Practices, 2002- Iraq*, www.refworld.org; Ministerie Buitenlandse Zaken, Nederland, *Algemeen Ambtsbericht Centraal-Irak*, november 2002, <http://www.minbuza.nl/>).

Verzoekers vrijwillige en actieve medewerking met de Baath en aanverwante organisaties als het Volksleger en het Leger van Jeruzalem, evenals zijn medewerking met de veiligheids- en inlichtingendiensten, waarbij hij huiszoekingen uitvoerde, deserteurs opspoorde, rapporteerde over personen, medewerking verleende aan arrestaties en verantwoordelijk was voor ondervragingen dienen, binnen de Iraakse context zoals beschreven in bovenvermelde publieke rapporten, te worden gekwalificeerd als het leveren van een substantiële persoonlijke bijdrage aan misdrijven tegen de menselijkheid in de zin van artikel 7 van het Statuut van Rome van 17 juli 1998 inzake het Internationaal Strafhof.

Verzoeker dient bijgevolg, bij toepassing van artikel 1, F (1), van de Conventie van Genève van 1951 en krachtens artikel 55/2 van de voormelde wet van 15 december 1980, te worden uitgesloten van de status van vluchteling aangezien er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat verzoeker zich schuldig maakte aan misdrijven tegen de menselijkheid.

- 1 Verzoeker vraagt de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming, gezien hij vreest dat zijn leven ernstig bedreigd is als gevolg van het willekeurige geweld in Irak. Het CGVS erkent dat verzoeker afkomstig is uit Bagdad en aanvaardt dat er inderdaad sprake is van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c, van de Vreemdelingenwet, doch twijfelt aan het juiste profiel van verzoeker, hetgeen volgens deze laatste ontorecht is gezien de interne tegenstrijdigheid ervan. Verzoeker haalt aan dat de algemene veiligheidssituatie in Irak, en vooral in Bagdad, van dag tot dag verslechtert en dat het geweld niets of niemand ontziet, ongeacht welk profiel een persoon zou hebben.
- 3.2 Gelet op het bovenvermelde (zie sub 2.4) zijn er ernstige redenen om aan te nemen dat verzoeker misdrijven tegen de menselijkheid heeft gepleegd en derhalve, krachtens artikel 55/4 van de voormelde wet van 15 december 1980, dient uitgesloten te worden van de subsidiaire beschermingsstatus.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 18 oktober 2007 door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
---------------	--

dhr. R. SANEN,	toegevoegd griffier.
----------------	----------------------

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN.

W. MULS.